

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først til hr. Holger K. Nielsen: Det er jo klart, at et missilforsvar ikke har noget at gøre med terroraktioner på Bali og i New York. De kan ikke forhindres af et missilforsvar. Men et missilforsvar kan forhindre, at slyngelstater affyrer missiler med biologiske, kemiske, måske atomare våben mod vore befolkningscentre, og derfor udelukker det ene jo ikke det andet.

Lad mig så igen understrege, at jeg synes, det er ganske forbløffende, at alle de spørgsmål, jeg får her, bygger på en fuldstændig forkert antagelse. De bygger på en antagelse om, at det er nu, man skal træffe beslutning om et missilforsvar. Det er overhovedet ikke tilfældet.

Det, der er spørgsmålet nu, er kun, om vi er parate til at gå ind i undersøgelser af, hvad det er for et projekt, og om det er muligt. Det agter vi selvfølgelig at sige ja til, for selvfølgelig bør man da også undersøge disse muligheder. Så kommer vi på et senere tidspunkt til at tage stilling til: Vil vi så være med i det?

Der kan jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at det naturligvis kræver, at der først er en grundig debat også her i Folketinget, naturligvis.

Til hr. Lars-Emil Johansen må jeg sige, at jeg fuldstændig afviser, at fremgangsmåden her skulle være ødelæggende for rigsfællesskabet. Tværtimod har regeringen med det samme orienteret de grønlandske hjemmestyremyndigheder, og de er derfor også fuldstændig klar over, at det ikke er nu, der skal træffes beslutninger om missilforsvar. Det, vi tager til Prag og gør, er at træffe beslutning om at igangsætte undersøgelser. I øvrigt har vi inviteret landsstyreformanden med i den danske delegation – for første gang. Så jeg afviser fuldstændig hr. Lars-Emil Johansens påstand om, at det skulle være ødelæggende for rigsfællesskabet.

Hr. Lars-Emil Johansen spørger, hvordan i alverden man kan svare på et spørgsmål, der ikke er stillet. Jamen vi svarer ikke på noget spørgsmål, for det er rigtigt, at der ikke er stillet et spørgsmål. Men det, vi gør, er at tage stilling til, om vi vil igangsætte undersøgelser af et missilforsvar, og jeg synes, det er det eneste fornuftige at få et grundlag for at tage stilling gennem sådanne undersøgelser.

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, men det er jo lidt underligt, at i en tid, hvor man har sagt, at nu er det terrortruslen, der er den vigtigste, bruger man milliarder af dollars

på et militært projekt, som intet har at gøre med denne terrortrusel.

Kl. 13.10

Vil statsministeren så ikke medgive, at det vil være vigtigt at sætte det her i sammenhæng med de trusselsbilleder, der er, og at man laver en vurdering af, hvordan det her missilskjold kan forsvare os imod de trusler, i forhold til hvad de penge alternativt kunne bruges til?

Vil statsministeren ikke medgive, at når man starter en undersøgelse på det niveau, der lægges op til her, er der selvfølgelig tale om andet og mere end tekniske undersøgelser?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg forstår, at regeringen dog ikke vil træffe en endelig beslutning, uden at der først har været en folketingsdebat. Men så vil jeg godt spørge: Hvad er det nu egentlig, man så vil til at undersøge?

Vi havde jo en høring i Landstingssalen, og blandt de temaer, der var oppe dér, var spørgsmålet om forholdet mellem Kina og USA, som jo kunne blive meget, meget alvorligt forværret ved en eventuel beslutning om missilforsvar. Men jeg kunne godt være bekymret for, at det ikke er sådan nogle spørgsmål, man nu vil til at undersøge. Derfor vil jeg godt spørge statsministeren: Hvordan vil statsministeren sikre sig, at der ikke som følge af den planlægning, der nu går i gang i NATO, skabes et dybt modsætningsforhold mellem Europa og Kina?

Villy Søvnald (SF):

Statsministeren glemte – og det kan jo ske – at svare på mine spørgsmål, så derfor prøver jeg igen.

Udenrigsministeren omtalte i går ifølge Ritzaу det her projekt som fredens projekt. Normalt er jeg tilhænger af sort humor, men jeg synes, den skal være meget velanbragt, når man anvender den.

Jeg vil spørge statsministeren: Er det også statsministerens opfattelse, at det her er et fredens projekt, og afviser statsministeren derfor dem, der siger, at det her kan risikere at udfolde den største oprustning, vi har set siden den kolde krig, bl.a. i forhold til Kina, men i det hele taget i forhold til store dele af Asien? Afviser statsministeren det, og er statsministeren enig med udenrigsministeren i vurderingen af, at det her er et fredens projekt?